

Indstillingen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Ogsaa i denne Sag skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille, at Samtykke gives. Om de principielle Sider af Sagen henviser jeg til, hvad jeg har sagt under den foregaaende Sag.

Valdemar Thomsen: Naar jeg har ønsket Ordet, er det bl. a. for at anbefale Udvalgets Indstilling. Det vil jeg anbefale, ikke fordi der efter min Mening er et rimeligt Grundlag for Tiltale, men fordi der gennem Rigsadvokatens Skrivelse af 14. December paa ny blev givet Pressen Lejlighed til at falde over mig og mine Meningsfæller, en Lejlighed, som jeg nok tør antyde ikke blev forsømt. Udvalget burde efter min Mening have gjort opmærksom paa, at her bogstavelig talt ikke er Fugls Føde, der kan begrunde en Tiltale.

Nu er der gaaet en hel Maaned, og for mig vil det unægtelig være en Lettelse gennem en Rets sag at faa gjort Ende paa det Æreskænderi, der er iværksat imod mig, og som selvfølgelig ogsaa rammer mine Paarørende. Min Forbrydelse bestaar i — det fremgaar for øvrigt af Betænkningen —, at der paa min Ejendom er formålet Lucernemel med et Indhold af Raaprotein, der laa 1,1 pCt. under det, der er tilladt. Sagen har — det vil jeg gerne pointere — ikke noget med Pris at gøre. Den vedrører Overtrædelse af en Bekendtgørelse, som simpelt hen ikke kan overholdes, naar man arbejder med de Ting, Bekendtgørelsen omfatter. Forholdet er det — deri vil enhver praktisk Landmand sikkert give mig Ret —, at man ikke paa Forhaand i alle Tilfælde kan afgøre, hvordan Hø vil falde ud ved Formaling. I Almindelighed svinger Indholdet af Raaprotein fra 14 til 20 pCt., og ofte er det saadan, at det tilsyneladende bedste og mest vitaminrige Hø har det laveste Indhold af Raaprotein.

Man kan altsaa ikke med Sikkerhed vide noget, før Høet er malet til Mel og Gennemsnitsprøven analyseres. Men saa bliver man altsaa, hvis Indholdet ligger under 17 pCt., sigtet for at have gjort sig skyldig i en strafbar Handling. At man paa den Maade lægger alvorlige Hindringer i Vejen for Fremstilling af vitamin- og proteinholdigt Foder, er saa ligetil, og da særlig dette Foder er afgørende for Produktionen af Mælk og Æg, er det noget vanskeligt at se en fornuftig Mening i Forbudet. Bestemmelsen, det her drejer sig om, er for øvrigt senere ændret saaledes, at det nu til eget Brug er tilladt at for-

male ikke alene Hø, men ogsaa Halm og Avner. Det, der var strafbart i August Maaned, er altsaa nu lovligt, og det gør det unægtelig ikke lettere for de Blade, der er ude om at presse endnu en Draabe af Citronen.

Som noget meget afgørende ved Bedømmelsen af, om her er Grundlag for Tiltale, gør jeg endvidere opmærksom paa, at Analyser af Lucernemel ikke er absolut paalidelige, hvilket turde fremgaa af en Erklæring, som er i min Besiddelse, og hvori det bl. a. hedder — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat: „Paa given Foranledning kan undertegnede herved erklære, at 2 Laboratorieundersøgelser af en og samme Prøve Lucernemel, udtaget af statsautoriseret Vejer og Maaler, udviste en Forskel paa 0,99 pCt. Raaprotein i Tørstof.“

Med denne og de øvrige Kendsgerninger for Øje tør jeg hævde, at Landbrugsministeriet meget vanskeligt kunde finde et svagere Grundlag at rejse Tiltale mod mig paa.

Man stiller fra Ministeriet Krav om en Bøde paa ikke under 100 Kr. Hvis man i Stedet havde forlangt f. Eks. 60 Kr., kunde Politiet have afgjort Sagen paa egen Haand uden at ulejlige Rigsdagen, men saa vilde der selvfølgelig ikke være blevet Lejlighed for Pressen til at snage i Sagen og til at æreskænde mig. Man vidste i Landbrugsministeriet, at Straffen, naar Sagen skal over Rigsdagen, takket være en særegen journalistisk Æresfølelse, vilde komme til at staa i et skærende Misforhold til Overtrædelsen, for saa vidt som der overhovedet her er Tale om nogen Overtrædelse.

Mon for Resten ikke Flertallet af de Rigsdagsmænd, der nødvendigvis maa lade andre disponere for sig, har mindst lige saa store Synder paa Samvittigheden? I mit Tilfælde kan der under alle Omstændigheder kun blive Tale om en ubevidst Overtrædelse.

Med de ofte helt urimelige Bestemmelser, der sættes i Kraft, som ingen kender, og som ingen kan overholde, er det, maa man sige, et hyggeligt Perspektiv, der aabner sig, særlig for Medlemmer af Oppositionen. Grundlovens § 56 er sikkert tænkt som en Beskyttelse af Medlemmer af Rigsdagen, men saa vidt er det altsaa kommet, at den misbruges til det stik modsatte. Der er aabenbart dem, der mener, at det, der her foregaar, kan betragtes som en Sejr over Oppositionen; det er det Indtryk, man faar, naar man læser de store københavnske Blade. Mon dog alli-